

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 583

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 noiembrie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
449.	1	Hotărârea nr. 30 din 6 noiembrie 2000 privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Paul-Philippe Hohenzollern pentru funcția de Președinte al României	5-6
450.	2		
451.	2	Hotărârea nr. 31 din 6 noiembrie 2000 privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României	7-8
452.	3		
453.	3		
454.	3		
HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Hotărârea nr. 26 din 3 noiembrie 2000 privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu pentru funcția de Președinte al României	4-5		
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		825. — Ordin al ministrului transporturilor privind modificarea și completarea art. 6 din Ordinul ministrului transporturilor nr. 595/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de autorizare a agenților economici care prestează servicii în porturi, pe căi și canale navigabile	8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind rechemarea unui ambasador

În temeiul art. 91 alin. (2) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Tudor Gavril Dunca se recheamă din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Federală Germania.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 13 noiembrie 2000.
Nr. 449.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Steaua României* în grad de *Comandor*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 3 alin. (3), al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. I și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă domnului academician Manuel Alvar López Ordinul național *Steaua României* în grad de *Comandor* pentru interesul constant pe care l-a acordat limbii și civilizației românești, relevării și sublinierii legăturilor existente între limbile hispanice și română, precum și pentru valoroasa sa contribuție la aprofundarea cunoașterii reciproce a celor două lumi culturale din România și Spania.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 13 noiembrie 2000.
Nr. 450.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. III și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se conferă Excelenței sale domnului profesor universitar Antonio Ortiz Garcia, fost ambasador al Regatului Spaniei la București, Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Mare Cruce* pentru deosebita sa contribuție la o mai bună cunoaștere reciprocă a civilizației hispanice în România și a celei românești în Spania, precum și pentru eforturile depuse în scopul lărgirii și intensificării relațiilor economice dintre România și Regatul Spaniei.

Art. 2. — Se conferă domnului Santana Rivero Francisco Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Comandor* ca o recunoaștere a sprijinului constant pe care l-a acordat firmelor românești de navigație și pentru eforturile depuse în scopul promovării relațiilor comerciale bilaterale.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 13 noiembrie 2000.
Nr. 451.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit* în grad de *Comandor*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. III și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă domnului Jean Aimé Nouzille Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Comandor* în semn de apreciere pentru interesul și obiectivitatea arătate în stu-

dierea istoriei unor teritorii românești, pentru reala sa contribuție la cunoașterea peste hotare a unora dintre problemele fundamentale ale trecutului României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 13 noiembrie 2000.
Nr. 452.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Serviciul Credincios* în grad de *Comandor*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. II și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă doamnei Virginia Zeani Ordinul național *Serviciul Credincios* în grad de *Comandor*, cu ocazia împlinirii a 75 de ani, pentru întreaga și prestigioasa sa acti-

vitare lirică atât ca solistă, cât și ca profesoară, precum și pentru sprijinul constant pe care l-a acordat promovării culturii românești în Italia și în Statele Unite ale Americii.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 13 noiembrie 2000.
Nr. 453.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit* în grad de *Comandor*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al art. 4 alin. (1), al art. 6 lit. A pct. III și al art. 11 alin. (1) pct. I din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Excelenței sale domnului Mohamed Cherif Zerouala, fost ambasador al Republicii Algeriene Democratice și Populare la București, Ordinul

național *Pentru Merit* în grad de *Comandor* în semn de apreciere pentru îndelungata și rodnică sa contribuție la întărirea legăturilor de colaborare româno-algeriene.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 13 noiembrie 2000.
Nr. 454.

HOTĂRĂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****HOTĂRĂREA Nr. 26**

din 3 noiembrie 2000

**privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu
pentru funcția de Președinte al României**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

La data de 3 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, contestația formulată de doamna Veronica Gîndac, privind înregistrarea candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu pentru funcția de Președinte al României, contestație ce formează obiectul Dosarului nr. 361D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestațiile se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În contestație s-au invocat următoarele motive: „Înregistrarea candidaturii este nelegală și incompatibilă cu calitatea de prim-ministru a domnului Mugur Isărescu, deoarece una dintre atribuțiile constituționale ale Guvernului este organizarea alegerilor pentru Camera Deputaților și Senat, precum și pentru alegerea Președintelui României.“ Un alt aspect important, în opinia contestatoarei, este și „faptul că, deși candidatura domnului Mugur Isărescu a fost înregistrată ca independent, acesta este susținut de alianța politică C.D.R. 2000“. Se mai susține că „este posibil ca dl Mugur Isărescu să beneficieze în mod indirect de subvenții de la bugetul de stat, fapt ce contravine dispozițiilor art. 45 alin. (4) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului“, condiții în care „egalitatea de șanse a celorlalți candidați este serios compromisă“. De asemenea, se mai consideră că această candidatură „este contrară moralei publice“. Se susține că domnul Mugur Isărescu nu poate candida la funcția supremă în stat decât după ce își va prezenta demisia din funcția de prim-ministru. Contestatoarea invocă în acest sens Decizia nr. 2 din 30 iunie 1992 a Curții Constituționale, prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, dispoziții referitoare la limitarea, pentru prefecti și subprefecti, a dreptului de a candida în aceeași circumscripție electorală în care își exercită funcția. Totodată, deși contestația invocă și prevederile art. 49 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor

libertăți, consideră că „lipsa unui text de lege expres care să reglementeze o asemenea situație specială este suplinită de dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția României“.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii, în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, apreciază ca fiind neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu pentru funcția de Președinte al României, deoarece nu există nici o limitare constituțională sau legală privind dreptul primului-ministru de a candida pentru funcția de Președinte al României. Totodată se arată că susținerea candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu și de către o alianță politică nu impiedică asupra legalității acestei candidaturi. De asemenea, se arată că nu poate fi asimilată limitarea dreptului de a candida, prevăzută de Legea nr. 68/1992, pentru prefecti și subprefecti, cu situația primului-ministru, cu privire la care nu există nici un impediment legal. În consecință, se solicită respingerea contestației.

CURTEA,

analizând contestația în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestația privind înregistrarea candidaturii pentru funcția de Președinte al României.

În opinia contestatoarei candidatura domnului Constantin Mugur Isărescu pentru „funcția supremă în stat“ este neconstituțională. Motivele invocate în contestație vizează incompatibilitatea primului-ministru de a candida pentru funcția de Președinte al României, sub aspect constituțional, prin încălcarea art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, și moral, prin existența și a altor susținători ai candidaturii, ca independent, a domnului Constantin Mugur Isărescu și posibilitatea obținerii unor subvenții de la buget. Autoarea își întemeiază contestația pe prevederile art. 144 lit. d) din Constituție și pe cele ale art. 16 alin. (1) și (2), precum și pe prevederile art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 69/1992 privind alegerea Președintelui României.

Examinând contestația, Curtea constată că atât condițiile de eligibilitate, cât și impedimentele constituționale pentru a fi ales în funcția de Președinte al României sunt prevăzute expres și limitativ la art. 35, art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3) și la art. 81 alin. (4) din Constituție, texte al căror conținut este următorul:

– Art. 35: „(1) Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 37 alineatul (3).

(2) Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani, pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele locale, și vârsta de cel puțin 35 de ani, pentru a fi aleși în Senat sau în funcția de Președinte al României.“;

– Art. 34 alin. (2): „Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.“;

– Art. 16 alin. (3): „Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.“;

– Art. 37 alin. (3): „Nu pot face parte din partide politice judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, poliștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică.“;

– Art. 81 alin. (4): „Nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate. Acestea pot fi și succesive.“

În speță, examinând motivele invocate de contestatoare, Curtea constată că acestea nu se regăsesc în conținutul prevederilor constituționale menționate anterior. Asemenea motive reprezintă opinii personale ale contestatoarei, care, eventual, pot fi avute în vedere cu ocazia exprimării votului.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 16, 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Constantin Mugur Isărescu pentru funcția de Președinte al României, contestație formulată de doamna Veronica Gîndac.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 30

din 6 noiembrie 2000

privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Paul-Philippe Hohenzollern pentru funcția de Președinte al României

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

La data de 5 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, contestația înregistrată la nr. 335 din 3 noiembrie 2000, formulată de domnul Vlad Negreanu, precum și contestația înregistrată la nr. 366 din 5 noiembrie 2000, formulată de domnul Adrian Alexandru Niculescu.

Contestațiile privesc înregistrarea candidaturii domnului Paul-Philippe Hohenzollern pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 26 noiembrie 2000, și formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 371D/2000 și, respectiv, nr. 381D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestațiile se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În motivarea contestației care formează obiectul Dosarului nr. 371D/2000 se susține că domnul Paul-Philippe Hohenzollern nu poate candida pentru funcția de Președinte al României, deoarece are dublă cetățenie, ceea ce contravine dispozițiilor art. 35 alin. (1), coroborat cu art. 16 alin. (3) din Constituție. De asemenea, contestatorul susține că, „o dată cu cererea de înregistrare a candidaturii sale, domnul Paul-Philippe Hohenzollern a prezentat și o adeverință din care rezultă că a depus cerere de renunțare la cetățenia britanică, fără a face dovada că i s-a aprobat retragerea acestei cetățenii”.

Motivele pe care se întemeiază contestația ce formează obiectul Dosarului nr. 381D/2000 sunt, în esență, identice cu cele arătate mai sus, cu precizarea că autorul acesteia consideră că „documentul, datat 24 octombrie 2000, emis de Ambasada Britanică la București, care ar confirma renunțarea domnului Paul-Philippe Hohenzollern la cetățenia britanică, deși cuprinde și o traducere, aceasta nu constituie o traducere legalizată, validată în fața unui notar din România”.

Curtea, având în vedere că ambele contestații au același obiect, și anume înregistrarea candidaturii domnului Paul-Philippe Hohenzollern, precum și că acestea au, practic, un conținut identic, ridică, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare. Curtea, în temeiul prevederilor art. 164 din Codul de procedură civilă și ale art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune conexarea Dosarului nr. 381D/2000 la Dosarul nr. 371D/2000.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii, în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, apreciază ca fiind neîntemeiate ambele contestații privind înregistrarea candidaturii domnului Paul-Philippe Hohenzollern pentru funcția de Președinte al României, arătând că la data depunerii candidaturii la Biroul Electoral Central s-a făcut dovada renunțării la cetățenia britanică, astfel cum rezultă din adeverința emisă de Ambasada Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la București. În consecință, se arată că sunt

îndeplinite condițiile prevăzute în art. 16 și 35 din Constituție și se solicită respingerea contestațiilor.

CURTEA,

analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestațiile privind înregistrarea candidaturii pentru funcția de Președinte al României.

Prin contestații se susține că domnul Paul-Philippe Hohenzollern are și cetățenia Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, astfel încât nu poate ocupa funcția de Președinte al României, potrivit art. 35 alin. (1) și art. 16 alin. (3) din Constituție.

Conform dispozițiilor constituționale ale art. 35 alin. (1) „*Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 37 alineatul (3)*”, iar potrivit art. 16 alin. (3), „*Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară*”.

De asemenea, art. 10 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României prevede: „*Nu pot candida persoanele care, la data depunerii candidaturii, nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 35 din Constituție pentru a fi alese sau care au fost alese anterior, de două ori, ca Președinte al României*.”

Examinând motivele invocate în cele două contestații, Curtea Constituțională constată că acestea sunt neîntemeiate, deoarece din actele aflate la dosar rezultă că la data de 24 octombrie 2000 domnul Paul-Philippe Hohenzollern a renunțat la cetățenia britanică, renunțare acceptată de autoritatea britanică abilitată în acest sens și, în consecință, nu mai are această cetățenie, fapt confirmat prin adeverința emisă de Ambasada Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la București, în care se face referire la scrierea Direcției Naționale a Imigrării din Ministerul de Interne al Marii Britanii. Astfel fiind, rezultă că la data depunerii candidaturii, și anume la 25 octombrie 2000, era îndeplinită condiția constituțională potrivit căreia persoanele care candidează la funcția de Președinte al României trebuie să aibă numai cetățenia română.

În consecință, contestația ce face obiectul cauzei de față urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Paul-Philippe Hohenzollern pentru funcția de Președinte al României, contestații formulate de domnii Vlad Negreanu și Adrian Alexandru Niculescu.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 31

din 6 noiembrie 2000

privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu
pentru funcția de Președinte al României

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

La data de 5 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, contestația înregistrată la nr. 355 din 5 noiembrie 2000, formulată de domnul Petru Bucur-Volk.

Contestația privește înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 26 noiembrie 2000, și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 378D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestațiile se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

Prin contestație se critică valabilitatea listelor de susținători ai candidaturii domnului Ion Iliescu, cu excepția celor verificate prin sondaj de Biroul Electoral Central, susținându-se că sunt încălcate dispozițiile art. 9 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii, în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, apreciază ca fiind neîntemeiată contestația, arătând că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 69/1992, la dosarul candidaturii fiind depuse peste un milion de semnături, a căror valabilitate a fost verificată de Biroul Electoral Central. În consecință, se solicită respingerea contestației.

CURTEA,

analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992,

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestațiile privind înregistrarea candidaturii pentru funcția de Președinte al României.

În motivarea contestației se critică valabilitatea listelor susținătorilor candidaturii domnului Ion Iliescu, liste care, în opinia contestatorului, nu ar îndeplini condițiile prevăzute la art. 9 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României. Contestatorul arată, în esență, că a fost determinat să formuleze această contestație, printre altele, de lipsa certitudinii semnăturilor, de informațiile din presă pe care însă nu le-a verificat, și de „condițiile ipotetice“. De asemenea, contestatorul afirmă că nu are probe.

Conform dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 5 iulie 2000: „*Candidaturile propuse de partide, formațiuni politice sau alianțe politice, precum și candidaturile independente pot fi depuse numai dacă sunt susținute de cel puțin 300.000 de alegători. Un alegător poate susține un singur candidat*“.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) și alin. (2) lit. c) din aceeași lege, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2000: „(1) *Propunerile de candidați pentru alegerea Președintelui României se depun la Biroul Electoral Central, cel mai târziu cu 30 de zile înainte de data alegerilor.*

(2) *Propunerile se fac în scris și vor fi primite numai dacă:*

[...]
c) *sunt însoțite de declarația de acceptare a candidaturii, scrisă, semnată și datată de candidat, precum și de lista sau listele susținătorilor, al căror număr nu poate fi mai mic de 300.000 de alegători.*“

Examinând contestația, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece din documentația aflată la dosarul cauzei rezultă că o dată cu depunerea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României s-au atașat și listele cuprinzând semnăturile a 1.170.381 de susținători, Biroul Electoral Central certificând îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 9 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României. Astfel fiind, nu există nici un motiv care să infirme veridicitatea verificărilor efectuate de Biroul Electoral Central privind autenticitatea semnăturilor. De altfel, răspunderea juridică pentru nerespectarea legii în legătură cu întocmirea listelor de susținători revine celor care au întocmit aceste liste, conform prevederilor art. 9 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, cu modificările ulterioare, al căror conținut este următorul: „*Lista susținătorilor este un act public, sub sancțiunea prevăzută de art. 292 din Codul penal...*“ (textul pedepsind infracțiunea de „*fals în declarații*“).

În consecință, contestația ce face obiectul cauzei de față urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE :

Respinge contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, contestație formulată de domnul Petru Bucur-Volk.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

**privind modificarea și completarea art. 6 din Ordinul ministrului transporturilor nr. 595/2000
pentru aprobarea Normelor metodologice de autorizare a agenților economici
care prestează servicii în porturi, pe căi și canale navigabile**

Ministrul transporturilor,
în baza prevederilor art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 263/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 6 din Ordinul ministrului transporturilor nr. 595/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de autorizare a agenților economici care prestează servicii în porturi, pe căi și canale navigabile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 29 august 2000, se modifică și se completează cu alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) La data expirării vizei anuale a autorizațiilor prevăzute la alin. (1) Inspectoratul Navigației Civile — I.N.C. va acorda noua viză anuală în conformitate cu prevederile prezentului ordin.“

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Anca Boagiu

București, 2 noiembrie 2000.
Nr. 825.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro